

РЕШЕНИЕ

№ 7715

гр. София, 09.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.11.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **2800** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Е. Б. Б. против заповед № ДК-10-ЮЗР-19/16.02.2012г. на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол Югозападен район (РДНСК - ЮЗР). Със заповедта е потвърдено разрешение за строеж (РС) № Б-27/25.05.2009 г., издадено от главния инженер на район „К. село“ на Столична община (СО). Ответникът и заинтересованите страни (ЗС) Д. К. Я., Д. Т. Б., И. К. Я., М. П. Анфиногентов, Стойка А. Т.-Д., Х. Д. Д., Р. И. С. и В. Й. Г. чрез процесуалните си представители оспорват жалбата като неоснователна. ЗС [фирма] в писмено становище излага доводи за неоснователност на жалбата. ЗС главен инженер на район „К. село“ на СО, Столична община и [фирма] не изразяват становище по жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена от неин адресат в законоустановения за това срок. Разгледана по същество, тя е основателна.

Видно от представения нотариален акт (НА) от 26.07.2007г. с № 198, т. II, рег. № 17479, д. № 329/2007 г., жалбоподателката като собственик на имот дворно място, находящо се в [населено място], [улица], СО, район „К. село“, представляващо урегулиран поземлен имот (УПИ) XVII-23 по плана на [населено място], м. „Еврейски гробища“, с площ от 398 кв. м., е учредила право на строеж върху този имот срещу

задължение за построяване на жилищна сграда на [фирма]. Заинтересованите страни Д. К. Я., Д. Т. Б., И. К. Я., М. П. Анфиногентов, Стойка А. Т. - Д., Х. Д. Д., Р. И. С. и В. Й. Г. се легитимират като собственици на обекти в построената сграда с представените по делото НА. Установява се от констатациите на вещите лица, обсъдени по-долу, че сградата е завършена на етап акт обр. 14.

Със заявление вх. № УТ-9200-399/28.04.2009 г. от Е. Д. М., е поискано да бъде съгласуван и одобрен инвестиционен проект и да бъде издадено разрешение за строеж за благоустройствен обект, наименован „Външно електрозахранване с кабели НН 1 kV за жилищна сграда „Е.“, с подземни гаражи, фитнес и стоматологичен кабинет“, находяща се в описания по-горе имот. В заявлението не са посочени възложителите на строежа по смисъла на чл.161, ал.1 ЗУТ, нито са описани с конкретни индивидуализиращи данни документите, приложени към него, ако е имало такива. В преписката са налични цитираният по-горе НА от 26.022007г., комплексен доклад за оценка на съответствието, договори с изпълнители, работен проект, РС № 395/27.04.2007г. за жилищна сграда „Е.“, скица на УПИ XVII-23, договор за присъединяване на обекти на потребители към разпределителната електрическа мрежа от 23.03.2009г. между ЗС [фирма] и [фирма] и споразумение между същите страни от неизвестна дата, в което се посочва, че то е към друг договор от 13.11.2006г., становище за противопожарната осигуреност на строеж и количествена сметка. Съгласно комплексния доклад, представеният проект съответства на изискванията. Същият е одобрен от главния инженер на района, който е издал процесното РС. Като неразделна негова част е приложена декларация от Е. Д. М. като управител на [фирма], в която като собственици на УПИ XVII-23 са посочени същото дружество, Стойка А. Т.-Д., Х. Д. Д., Р. И. С., В. Й. Г. и жалбоподателката.

Не се установява датата, на която РС е било съобщено на жалбоподателката. По делото е представено пълномощно от 27.07.2007г., с което Е. Б. Б. упълномощава Е. Д. М. за конкретни действия, между които не е и представителство в производства по издаване на РС. Не може да се приеме за такова упълномощаване изявлението по т.4 - във връзка със захранването на изгражданите обекти в имота с електричество, тъй като упълномощаването е изрично за представителство пред присъединителното дружество. Ето защо, не е било налице надлежно упълномощаване за Е. Д. М. както да инициира производство по издаване на РС от името на жалбоподателката, така и да получи вместо нея постановления по искането акт.

Последната е обжалвала РС по реда на чл.216 ЗУТ пред началника на РДНСК – Югозападен район, която длъжност е изпълнявало лицето, постановило оспорения акт, съгласно представената заповед № РД-13-281/05.12.2011г. на началника на ДНСК. В процесната заповед са обсъдени доводите, наведени в жалбата до началника на РДНСК; последният ги е намерил неоснователни и поради това е потвърдил РС.

По делото са приети четири заключения на вещи лица, като съдът в настоящия състав възприема изцяло тези на съдебно-графологичната експертиза и на съдебно-техническата експертиза, изготвени от инж. Б. и инж. Х., като обективни, компетентни и съответни на останалите обстоятелства по делото. Съдът изцяло не възприема заключението на вещото лице инж. Б., във всичките му части, тъй като те не съдържат експертни констатации, а се състоят изцяло от лични коментари, цитати от нормативни актове, опити за правни изводи в защита на становищата на жалбоподателя, а в заключение се посочва, че строежът не подлежи на приемане от приемателна комисия, който въпрос не е свързан с предмета на спора.

Съгласно заключението на вещото лице – графолог, прието на 09.10.2013г., ръкописните текстове в представените за изследване: заявление за съгласуване и одобряване на инвестиционен проект с вх. № УТ 9200-399/28.04.2009г. от името на Е. Д. М., две заявления за одобряване /съгласуване/ на инвестиционен проект с вх. № АП-94-Е-7/01.10.2007г. от името на Е. Б. Б. и [фирма] и с вх. № АП-94-Е-7/29.11.2007г. от името на Е. Б. Б. не са написани, а подписите в графи "С уважение:" не са положени от Е. Д. М.; подписът за "Възложител /Е. М./" в представеното ксероксно копие на договор № 22/17.04.2009г. между [фирма] и [фирма] е копие на подпис, който не е положен от Е. Д. М.. Следователно и доколкото не се установява друго, не е налице искане от възложител за издаване на процесното РС, обективизирано в наличното заявление от 28.04.2009г.; заключението относно останалите документи, предмет на изследване от тази експертиза, настоящият състав намира ирелевантни за спора и поради това не обсъжда. Във връзка с изявлението на управителя на ЗС [фирма] в открито съдебно заседание на 04.07.2012г., че е възложил на специализирана фирма да го представлява в производството, за което представя договор и пълномощно с последваща молба, е необходимо да се отбележи, че тези обстоятелства по никакъв начин не са означени в заявлението, поставило начало на производството по издаване на РС, нито санират липсата на съгласие на жалбоподателката за него.

Съгласно заключението на вещото лице – конструктор инж. Б., жилищната сграда е изпълнена от монолитна стоманобетонена конструкция в груб строеж, с подписан Акт обр.14 за приемане конструкцията на сградата. Експертизата установила при извършения оглед, че охранващият кабел преминава през изградена специално за тази цел кутия от гипсокартон с размери около 20 см x 20 см. Кабелът е положен в квадратна метална тръба 100 мм x 80 мм и е изпълнена обвивка около металната тръба от минерална вата. Гипсокартонената кутия е разположена по североизточната стоманобетонена калканна стена и е монтирана на разстояние 20 см от тавана на помещението /кота - 0,34 м/ сутеренния етаж на фитнес клуб. Трасето на кабела преминава от женската съблекалня до машинното помещение и през отвор в стоманобетоневата плоча на кота +/- 0,00 достига до главното електрическо табло с обща дължина 7,10 м. Експертизата установила, че в одобрените работни проекти кабелът е следвало да бъде положен в монтирана метална тръба в плочата на кота минус 2,62 м. Навярно при изграждането на грубия строеж на сградата проектираната тръба не е положена и това е наложило промяна на трасето на охранващия кабел. Вещото лице счита, при сега изпълненото строителство на сградата в груб строеж, както и наличието на две други жилищни сгради по калканните стени е невъзможно и недопустимо охранващият кабел да бъде монтиран под фундаментната плоча, тъй като това изпълнение ще наруши носещата способност на стоманобетоневата конструкция на сградата. Вещото лице предлага техническо решение при съществуващото положение и обстойно описание на установеното на място по въпросите, поставени от жалбоподателя; всички тях настоящият състав намира неотнормирани към предмета на спора, тъй като изпълненият на място строеж няма връзка със законосъобразността на РС, и поради това не обсъжда тези констатации.

Съгласно заключението на вещото лице – инженер по ел. снабдяване и ел. обзавеждане на промишлеността инж. Х., в техническия проект на обекта "Жилищна сграда Е. с подземни гаражи, фитнес и стоматологичен кабинет", УПИ XVII-23, кв. 284, местност "Еврейски гробища", част "Електро" от август 2007г., на чертеж 1/16 -

Ел. инсталации на кота - 2,62/сутерен/ е предвидено конкретното трасе на захранващия кабел, а именно газова тръба 3" в плочата за външно ел. захранване между оси Р, О и 1, 4 на чертежа. В работния проект за външно електрозахранване с кабели Н. Н. 1кV на обекта няма чертеж с конкретно трасе на кабела през сградата. В същия работен проект има текст в техническото описание към обяснителната записка, в който се указва, че захранващият кабел САВТ 4x70 мм "ще се изтегли в нова метална тръба Ф 108/4мм. преминаваща през сутерена на сградата." В обяснителната записка към проекта за външно електрозахранване трябва да има текст, упоменаващ трасето на захранващия кабел в сградата, тъй като проектът за външно електрозахранване се ангажира с осигуряване доставката на електрическа енергия от електропреносната мрежа до точката на присъединяване на обекта (клемите на входния автомат на Главното електромерно табло - Г.), която точка на присъединяване се намира вътре в сградата, съответно захранващият кабел трябва да премине през сградата до точката на присъединяване. Вещото лице пояснява при изслушването в открито съдебно заседание на 06.11.2013г., че в случая проектът на вътрешната инсталация на сградата не съответства на проекта за външно електрозахранване, като подробно описва разминаването между тях. Вещото лице е дало заключение и по останалите въпроси, поставени от жалбоподателя, които настоящият състав намира неотносими към предмета на спора, и поради това не обсъжда.

По делото са изслушани показанията на свидетеля И. М. П.. Настоящият състав намира, че тези показания са логични и последователни, вътрешно безпротиворечиви и съответни на останалите обстоятелства по делото. Наред с това, те са ирелевантни към предмета на спора, тъй като се отнасят до изпълнението на строеж, който на първо място е предмет на друго разрешение, и второ, състоянието му е неотносимо към разрешаването на външното електрозахранване на сградата. Поради това, съдът не обсъжда тези показания при формиране на изводите си.

При така установените обстоятелства, процесното РС се явява незаконосъобразно, както и заповедта на началника на РДНСК – Югозападен район, с която е било потвърдено. Съгласно чл.148, ал.4 и ал.5 ЗУТ, РС се издава на възложителя въз основа на одобрен технически или работен инвестиционен проект; когато възложител е лице, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон, РС се издава на възложителя и на собственика на имота, а в съсобствен имот - при спазване на условията и реда на чл. 183. Нито едно от тези изисквания в случая не е изпълнено. Производството за издаване на РС е образувано по искане на неустановено лице, като в заявлението не е посочен нито един от възложителите, определени съобразно чл.161 ЗУТ. Действително, в случая с изключение на жалбоподателката останалите възложители не възразяват относно това нарушение. Независимо от това, то е съществено, по няколко съображения. Изискванията на закона към реда за издаване на РС са императивни и имат за цел да гарантират законосъобразното развитие на производството, отчитайки обстоятелството, че реализирането на правата, придобити по издаденото РС, изисква инвестиране на ресурси, често – значителни, и ще има за резултат появата на нов обект, който се презумира, че ще съществува трайно в действителността. За тази цел на издаването на РС законът урежда средствата за постигане на неговия стабилитет и за същата цел поставя изисквания към процедурата, които макар и практически трудно изпълними, са необходими, за да се постигне неговата правилност. В случая тези изисквания са били изцяло

пренебрегнати, като РС е издадено при изначална неяснота относно възложителите, както и относно представените със заявлението документи – те не са описани в последното. В резултат на това, не може да бъде проверено, с кои от тях и кога се е запознал издателят на РС. За пълнота на изложението, макар и да се явява въпрос за целесъобразност и съответно – извън предмета на съдебния контрол, е необходимо да се отбележи и, че това пренебрегване на правилата за развитие на производството е довело дотам, че проектът за външно електрозахранване не съответства на одобрения проект на самата сграда по част Електро. Неяснотата относно възложителите е била самостоятелно основание за отмяна на РС при административния контрол, тъй като е съставлявала съществено процесуално нарушение в степен, при която е безпредметно изследването на останалите релевантни обстоятелства. Ето защо, РС и заповедта, с която е потвърдено, са постановени при неизпълнение на задълженията на съответния административен орган по чл.35 и чл.36 АПК.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; при това са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в резултат на които тя не е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Във връзка с доводите от страна на ЗС - физически лица в насока нищожност на процесната заповед поради съществуването на предхождащ я мълчалив отказ със същия предмет е необходимо да се отбележи, че настоящият състав не споделя това виждане. С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на жалбоподателя искане за възстановяване на разноските по делото. Установява се да са направени такива в общ размер на 521 (петстотин двадесет и един) лев, от които: 450 лв. платени възнаграждения за вещи лица; 10 лв. държавна такса; общо 1,80 лв. банкови такси; общо 59,20 лв. такси за преписи. Разноските за производствата по частни жалби пред Върховния административен съд не следва да се възстановяват, с оглед изхода им.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № ДК-10-ЮЗР-19/16.02.2012г. на началника на Регионалната дирекция за национален строителен контрол Югозападен район и

ОТМЕНЯ разрешение за строеж № Б-27/25.05.2009 г., издадено от главния инженер на район „К. село“ на Столична община, заедно с одобрения проект към него.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на Е. Б. Б., с ЕГН [ЕГН], сумата 521 (петстотин двадесет и един) лев – разноски по делото.

Решението е окончателно.

Съдия: